

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiriste tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“
velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 1. oktobra.

Veliko vznemirjenost mej državnozborsko desnico vzbudil je odstop kneza Liechtensteina od predsedništva osrednjega kluba. Ta dogodek je tako važen, da se z njim ne bavijo samo avstrijski listi raznih barv, temveč tudi izven Avstrije. Seveda najbolj nepovoljen je pa Liechtensteinov sklep nemškimi konservativcem. V njem so videli moža, ki bode uresničil njih srčne želje, zlasti pa dosegel versko šolo. Knez je imel upliv v višjih krogih in zatorej ni čuda, da so se nadejali, da bode izposloval versko šolo. Te nade so bile tembolj utemeljene, ker ima knez mnogo prijateljev mej češkimi plemenitazi, in bi z njih posredovanjem utegnil pridobiti Čehe za versko šolo. Zaradi tega je pa knez tudi bil svoj predlog osnoval na temelj avtonomije dežel, da bodo Čehi raje glasovali zanj.

Govori se, da je knez Liechtenstein obljubil konservativcem, da bode gotovo dosegel versko šolo.

Zaradi tega so pa bili že trdno preverjeni, da jo dosežejo. Stvari so se pa drugače zasukale. Vlada ni voljna spolniti vseh želj nemškim konservativcem. Posebno nadzorstva šol si država ne pusti izvit iz rok. V nekaterih zadevah bi se bila vlada pač udala. Minister Gauč sam je že predložil novo šolsko predlogo, v katerej se je oziral na nekatere želje konservativcev, a v to pa vlada ne more privoliti, da bi se učni smoter kaj ponižal. Seveda nekaj bi bila morda vlada še prijenjala, a konservativci neso bili z mrvicami zadovoljni, nego smo mi Slovani v narodnem oziru. Vlada je zatorej sklenila, upirati se željam nemških konservativcev. Ko so pa že deželnozborske volitve na Češkem pokazale, da narod ne želi verske šole, je vlada dala Liechtensteinu razumeti, da se nič več ne uda. Knez je torej prišel v tako težaven položaj, da dane obljube spolniti ne more. Torej je naravno, da je dal svojo ostavko kot načelnik kluba.

Kakor piše nek Brnski list, je pa tudi še nekaj drugega dalo povod njegovi ostavki. Na katoliškem shodu na Dunaji so se bili izrekli, da se mora obnoviti papeževa oblast. Knez Liechtenstein je pa hotel resolucijo katoliškega shoda spraviti v delegacijo. Mi skoro verjeti ne moremo, da bi bil knez prevzel tako nalogo, a dotični list ima zveze s politiki, kateri so gotovo imeli priliko zvedeti o dotičnih pogajanjih. Sklepi katoliškega shoda glede vnanje politike so bili res taki, da ni čuda, če so v Avstriji ne najdejo resni politiki, ki bi se izrekli zanje. Mi temu shodu nismo pripisovali nobene važnosti, zaradi tega tudi nismo obširno poročali o njem. Zaradi izjav tega shoda je tudi imel unanji urad na Dunaji kmalu neprijetnosti. Vzbudil je bil nevoljo proti Avstriji v Italiji in Rusiji.

Na tem shodu so se izrekli za obnovenje papeževe posvetne oblasti in željo, da Avstrija pomaga, kako papežu dobiti Rim. Nekdo je celo hotel, da bi kar poslali avstrijske čete v boj za papeža. Poleg tega so pa gospodje zabavljali proti Rusiji. Mi nečemo razpravljati tukaj, koliko je opravičena in utemeljena zahteva po obnovitvi papeževe oblasti. O tem so mnenja različna, kakor se sploh dajo zgodovinska prava večkrat različno tolmačiti. A postopanje katoliškega shoda ni bilo

pametno, ker bi nas utegnili pripraviti ob vse zaveznike in Avstrijo pahniti v največje težave.

Mi sami nismo za zvezo z Italijo in Nemčijo ter smo že večkrat to odločno povedali. Toda naše mnenje je, da si te zveze ne smemo poprej zrušiti, da si zagotovimo prijateljstvo slovanske Rusije, kajti drugače bi utegnili priti Avstrija mej dva ognja ter bi njen obstanek utegnil priti v nevarnost. Prijateljstva Rusije pa ne bomo dobili tako, da bi zabavljali proti Rusiji, kakor so delali gospodje na katoliškem shodu, ali pa širili katoliško propagando po Balkanu, kakor se sedaj faktično godi v veliko nevoljo pravoslavne Rusije. Zatorej treba popustiti katoliško propagando na jugu in vsako zabavljanje proti Rusiji ali pa rimsko vprašanje. Dokler se pa razmere z Rusijo ne zboljšajo, pač ni pravi čas, da bi se Avstrija utikala v rešitev rimskega vprašanja. Gospodje na katoliškem shodu so v svojej preveliki gorečnosti sprožili to vprašanje, ne meneč se kake nasledke bi stvar utegnila imeti za Avstrijo, katere obstanek je tudi v interesu katoličanstva. Mi ne trdimo, da so to storili iz pomanjkanja avstrijskega patriotizma, kajti mi nismo vajeni nasprotnikov razkričavati kar za veleizdajalce, kar se pa nekje drugje praktikuje.

Liechtenstein je bil, kakor trdi Brnski list, pridobil tri odlične člane gospodske zbornice za to, da se delegacija izreče za obnovenje papeževe oblasti. Helfert, baron Walterskirchen in grof Zedtwitz so obljubili, da ga bodo podpirali v tej zadevi. Desničarji so imeli o tem posvetovanje in so se zlasti Poljaki izrazili, da nikakor ne bi bili zato, da bi se delegacija izrekla, da se mora Vatikanu vrniti Rim, ker to bi bilo napoved vojne Italiji.

Liechtenstein je bil jako nevoljen, da se mu namen ni posrečil in se je tedaj bil kaj nelaskavo izrekel o Poljaki in rekel, da neče biti vodja četam ki ga ne ubogajo. Že tedaj se je bil namenil, da odstopi od vodstva kluba, kar je pozneje zvršil.

Kake posledice bode imel odstop njegov, tega sedaj ne moremo soditi. Utegnejo se zgoditi večje premembe v klubih državnozborske desnice. Govori se že, da kmalu grof Hohenwart tudi odloži načelnštvo kluba ter bode poklican v gospodsko zbornico. Toliko je gotovo, da so se konservativci jako odda-

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

I.

(Dalje.)

„Kaj dela žena? — Kej delajo otroci? — Plakajo, ihté — spominjajo se nas! — Otožno postalo jim še le na večer, na noč —“

Seljaki pa so slične misli, ki so jim druga za drugo sedale na čelo, kakor ptiček, kadar kljuje s kljunom na okence, otirali s kapljami vročega potu in vselej, kadar so se spomnili doma, pospešili so korak, da bi bili kar najpreje gotovi z gospodo, in da bi se zopet mogli vrniti k dragim svojcem.

Otec Jarolím je najedenkrat obstal.

„Ali ste slišali?“

„Nismo! — Gozdovi dremajo, spe — —“

„Poslušajte torej zdaj! Vozovi so — samo jeden! — Ali še ne slišite? — Pripravite se! Niti koraka naprej! — Naj bo prijatelj ali neprijatelj! — Polovica v gozd na levo, polovica na pravo!“

Ni trajalo niti pet minut in na stranski poti prikazal se je voz. Svetla bodala zalesketala so se v krvavi zarji še temneje kakor v soteski nameteni sneg. Beli vojaški plašči pa so strašno odsevali od temnih borovcev. Vojaki bili so Nemci, po govoru sodeč nekje od Chomoutova. Govorili so glasno, včasih začul se je tudi smeh. Mej belimi plašči spoznati je bila le shuljena postava, ob kateri nogi je včasih močno zadel — kakor nehote težki rog puškin.

Seljaki na obeh straneh gozdne poti zatajili so v prsih dih, stisnili so tesno usta, uprli oči bistro v voz, ki se je že približal na kakih deset korakov, stisnili močno cepece ali kose in čakali, da zapove otec Jarolím.

Voz peljal so je že mimo. Vojaki so se v istem trenutku najbolj smejali. Postava v sredini shulila so je še niže in nekoliko rogov dotaknilo se je najedenkrat glave puntarjeve. Nihče drug to ni mogel biti, kakor kak sodnik, kateri se je uprl njihovim zahtevam ali ni hotel izdati svojih sosedov.

Seljakom treslo se je nenavadno orožje v rokah, kakor kadar ide tatinsk lovec prvokrat na lov.

Naglo vzdignil se je otec Jarolím, molče zagugal se na pot z mladenško brzostjo in za njim

kakor blisk seljaki, a ne več molče, temveč s krikom, ki je preglušil nekoliko strelav iz vojaških pušk, katerih kroglice so vse letele nad glavami napadovalcev.

Vojaki neso imeli več časa, da bi drugič nabijali.

Seljaki obkolili so voz od vseh strani; nekoji izpregli so hipoma konje, drugi pa so jih brzo zasedli. Vojaki so se hoteli braniti, a ostalo je le vse pri dobri volji. Čez nekoliko trenutkov bili so že premagani. Drug klical je nad drugim s sklenjenima rokama „pardon!“ in sam vrag ve, kaj vse so še povedali v čudnem, pojočem narečji chomoutovskem.

„Z vami se ne bojujemo! — Idite in povejte onemu, kdor vas je poslal, da znajo biti kmetje tudi velikodušni, da Podlescev ne žeja po ljudski krvi. — Ali me razumete?“

Vojaki razumeli so otca Jarolíma precej dobro in niso se dali dolgo prositi. Nikdo jim ni trebal drugič reči, da seljakom ni nič do njihove svobode.

Nekoliko mož prerezalo je potem ujetniku vezi. Morali so jih prerezati, a skrbno, nesrečniku zarile so se globoko v meso.

ljili od uresničenja svojih teženj in da je Liechtensteinov predlog pokopan. Če se je položaj za konservativce obrnil na neugodnejšo stran, krivi so sami, ker so stavili pretirane zahteve in se premalo ozirali na želje drugih desničarjev, da zadnji čas slišale so se baš izmed konservativcev izjave proti narodni enakopravnosti in torej ni čuda, da je narod pri zadnjih deželnozborskih volitvah marsikje pokazal, da ne odobruje njihovih nakan.

Prihod kraljice Natalije v Beligrad.

V nedeljo popoldne ob 5. uri pripeljala se je kraljica Natalija po trinajstmesečni odsotnosti zopet v srbsko prestolnico. Vreme bilo je najkрасnejše in zaradi tega vsprejem, dasi brez oficijalnega značaja, velikank, veliko sijajnejši, nego bi si ga bila mislila najbujnejša domišljija. Takoj popoldne začelo se je polniti nabrežje in one ulice, katerih se je morala kraljica dotikati, z mnogobrojno množico, biše okrašale so se z zastavami, preprogami in cvetjem. Proti 3. uri bile so že vse ulice tako z ljudstvom napolnjene, da so se vozovi le počasi skozi pomikali, a vedno so vrville nove tolpe proti nabrežji. Ob 4. uri popoldne bil je ves Beligrad na nogah. Odbor gospej zahteval je bil posebnih ladij, da bi se visokej gospej nasproti peljal, a zelenih ladij ni dobil in samo Belgrajsko pevsko društvo peljalo se je kraljici do Smederova nasproti.

Gospé damskega odbora, učiteljice, dekliške šole in zavodi, vkupe 580 gospodičen iz najboljših rodbin pričakovalo je z venc in šopki kraljice. Zasedba kočija s krasnima konjema, z livrovanim kočijažem in strežnikom bila je pripravljena. Ob 4. uri 5. min. prikazal se je parobrod „Kasan“ v spremstvu „Aleksandra“ na vidiku in zaorili so ti-sočeri živoklici. Dvajset minut pozneje priplul je parobrod mej sviranjem srbske himne k nabrežji. Ves odbor gospej podal se na krov pozdravljat kraljico. Predsednica odbora nagovorila je kraljico v ruščini, na kar so se jej poklonili krasni šopki in venec. Kraljica se je s solzami v očeh zahvalila in vsako damo poljubila na lice. Na mostu, držečem na nabrežje, pozdravil jo je general Horvatič. Kraljica bila je črno oblečena, kar je še poviševalo njeno cvetočo krasoto. Po vsestranskem pozdravu stopila je kraljica, obsipana s svetjem v kočijo in se korakoma, kakor v triumfu odpeljala v mesto. Nepregledna množica vrtila je z glasnimi živoklici za vozom. Konak bil je zaprt, oficijalne osebe nobene pri vsprejemu. Jedva je kraljica došla v svoje stanovanje, začeli so pohodi. Prvi prišel je ruski poslanik Persaini, kmalu potem regent Ristić, ki je bil dlje časa pri kraljici. Zvečer bilo je mesto prostovoljno razsvetljeno. Vsi časniki priobčili so slavnostne članke, pesmi in čestitke.

Na nabrežji bilo je pri prihodu nad 25.000 ljudij, naudušenje pa toliko, da je mnogo osob veselja jokalo. Nad 200 šopkov izročilo se je kraljici. Mej osobami, ki so kraljico pri prihodu pozdravile, bili so razven dam: general Hrovatič bivši ministri Franasović, Pavlović, Kujundžić, škof Nikifor, prelat Pavlović, župan Karabiberović, polkovnik Dragašević. Iz Pančeve in Zemuna prišlo je nad 5000 ljudij, da vidijo ljubljeno kraljico. Vsprejem je pokazal, kako izredno priljubljena je kraljica in koliko

simpatij ima v narodu. Kontrast mej njo in Milanom je v tej zadevi gorostasen in pomenljiv. Pomenljivo pa je tudi to, da je uradni list naznanil prihod z besedami: Njeno Veličastvo, kraljica Natalija, pride danes.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. oktobra.

Državni zbor se snide baje dne 28. novembra. Vlada mu baje namerava predložiti načrt zakona, s katerim se uvedejo direktne volitve v kmetijskih občinah. Za tako spremembo volilnega reda bode gotovo glasovala vsa levica, pa tudi mnogo desničarjev. Najbolj se jej bodo ustavljali nemški konservativci, ki se boje, da bi potem zgubili več mandatov.

Gališki rusinski listi se pritožujejo, da se uradi premalo ozirajo na pravoslavne praznike. Prav pogostoma se pripeti, da je ta ali oni Rusin baš na pravoslavni praznik povabljen k sodišču. Tako preziranje pravoslavnega obreda pač nasprotuje tudi ustavi, ki zagotavlja enakopravnost vseh veroizpovedanj.

Vnanje države.

Po poročilih, katere so dobili nekateri inozemski listi iz Belega grada, skuša bivši kralj Milan zopet priti na **srbski** prestol. Odpovedal se je bil le za to, ker se je nadejal s tem pridobiti popularnosti. Vlada je zvedela, da se kralj Milan dogovarja s častniki, da bi mu pomagali na prestol. Častniki bi radi videli, da Milan prevzame vladanje, ker se boje, da jih bode mnogo moralo v pokoj, ako bodo dolgo vladali radikalki, ki hočejo stalno vojsko nadomestiti z milico. Da prepreči vse Milanove poskuse, da bi zopet dobil oblast v roke, hoče vlada baje skupščini predložiti zakon, s katerim se mu bode za zmirom prepovedal prihod v Srbijo. Skupščina bode tak zakon tudi vsprejela. Poroča se pa tudi, da hoče jeden del radikalcov spraviti na prestol Karadjordjevića. Pasić je baje odločno za zeta kneza črnogorskega. Takim vestem seveda ne smemo preveč verjeti, kajti sploh je vse jako nezanesljivo, kar pišejo, nemški, francoski in angleški listi o slovanskih zadevah.

V **Bolgariji** se je osnovalo društvo „Soglasje“, katerega namen bode pospeševati kmetijstvo in trgovino. V Varni snujejo pa trgovsko društvo „Črno Morje“, Bolgari torej tudi spoznavajo, da je bolje, če začno gledati na zboljšanje narodnogospodarskega stanja nego, da se prepirajo mej seboj zaradi političnih vprašanj.

Ministerski svet **turški** je sklenil uvesti take reforme v Armeniji, da bodo zadovoljile prebivalstvo. Turška vlada je vsled priganjanja Anglije bila prisiljena baviti se z armenskimi zadevami. Sicer pa mi ne verjamemo, da bi se reforme zares izvele. Ostalo bode vse pri starem. Čas, da se uvedo reforme, bi že bil, kajti je že minulo deset let, ko se je Turčija na kongresu v Berlinu zavezala, da jih uvede.

Če Ferry ne pride v zbornico **francosko**, ga hoče vlada poslati za generalnega gubernatorja v Indo-Kitaj. Če se ta vest obistini, bodo gotovo radikalki veseli, ker se znebe jednega največjih nasprotnikov, oportunisti ga bodo pa pogrešali. — Mej rojalisti se kaže razpor, nekateri se hočejo zjediniti z republikani in tako z zmernimi republikani sestaviti konservativno stranko.

Nemška svobodomiselná stranka se je razcepila. Saksonski naprednjaki so sklenili hoditi svoja pota. Ta razkol je gotovo Bismarcku po godu, ker on svobodomiselné stranke trpeti ne more. — Na Bavarskem je navada, da se vladar po svojej tajnej

pisarni zahvali za vsako brzojavno mu doposlano izjavo udanosti. Na telegram katoliškega shoda pa princ regent ni nič odgovoril, in se to zmatra za dokaz, da vladar ne odobrava sklepov tega shoda. Klerikalci so zaradi tega jako nevoljni. Ker ne morejo stresti jeze svoje nad vladarjem, obirajo po svojih listih vlado, ki je odgovorna za delovanje vladarjevo.

Dopisi.

Iz Poddrage 30. septembra. [Izv. dop.]

Včeraj vrnilo se je naše odposlanstvo s Hrvatskega, kamor je bilo šlo informovat se glede nadaljnjega postopanja v zadevi prestopa naše občine v pravoslavje. — Jutri odposlala se bode od občanov podpisana prošnja za vsprejem na Zaderski episkopat, kamor bode odsle občina Poddraga v cerkvenih nadevah pristojna. (Madjari so jo pri nas tako daleč pretirali, da imamo tudi na cerkvenem polji „cis in trans“). —

Ob uzrokih našemu prestopku ne pišemo radi, ker nam ni do tega, da bi v nasprotnem taboru strasti razpaljavali ali pa umazano perilo na videž iznašali. Ker je pa velik del avstrijskega časopisja to vest čitateljem svojim prijavljal — in krivo in nedostavno razumel, primorani smo resnici na ljubo na vsa usta izjaviti, da tiči glavni in prvi uzrok v karajočih besedah sv. Pavla: *quorum deus venter est!* Tudi „simonijo“ je Gregor VII. l. 1075. zastonj zabranjeval, kajti neoprovržna istina je, da nam je Št. Vidski vikarijat mašo in blagoslove za par sto kokošjih jajec, tedaj za zemeljsko dobro prodajal! Mi naravno še nismo tako nizko pali, da bi kaj takega kupovali. Drugi uzrok je pa ta, da je naših skozi 39 let neprestanih prošelj glas donel na gluha ušesa. K večjemu iztisnili smo kak odlok govoreč „dass die ansuchende Gestattung dem Messner (zu St. Veit) schädlich wäre“!! Pomislite: na jedne strani proseča in krivico trpeča občina — na drugej jovinalna obrazovanost cerkvenikova! Več o tem ne govorimo, nego samo prosimo čitatelja, da pusti za čas, ko bode to čital, bujno domišljijo svojo neobzrdano, — da se bode idealnej resnici približal. — „Slovenčev“ dopisnik vidi v našem prestopu veliko „gorje“. Ako je v tem res kaj resnice in ako bode še kdaj po „Slovenci“ lamentoval, svetujemo mu, da tako-le povzdigne glas svoj in reče: gorje tistemu, oziroma tistim, ki so občno do tega koraka pritirali, — in prepričani smo, da bodo peklenski duhovi za ogenj in žveplo v zadregi!

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

XIX.

22. avgusta.

(Bastilja. Glavno pokopališče.)

(Konec.)

Ko smo že danes začeli ogledavati žalostne spomenike prošlosti, podajmo se precej — da nadaljujemo v istem zmislu — na glavno Pariško pokopališče imenovano „père - Lachaise“. Pot nas vodi tje od bastiljnega trga naravnost po „rue de la Roquette“. Čim dalje vrvimo po ulici, tim bolje se množe prodajalnice mrtvaških zabojev, nadgrobnih spomenikov, vencev, križev in sveč. Cela ulica

„Odkod, tovariš? — In kako ste jim prišli v roko?“

Otec Jarolím pristopil je prav k vozu.

Osvobojenec dvignil je glavo. Zbok rudečega žara na okrog bilo je jasno kakor o belem dnevu. Seljaki pogledali so mu stoprav zdaj dobro v obraz drug gledal je drugega in potem zopet upornika, a zdaj polu s spoštljivostjo polu s strahom.

„Refunda!“ zašepetali so.

„Kako, da ste se jim vi udali?“ prašal je potem najpogumnejši iz njih, Hřešiški Kiljes.

Dvoje ostrih, prodirnih oči uprlo se je v prašalca.

„Ali nisem človek, kakor vi?“

Refunda se je nasmehnil.

„Res, da niste. Vi bi jim bili lahko kaj naredili, mogli bi jih ohromiti, mogli bi jih primrzniti! Ali niste tega storili zadnjič v Jiricah?“

„Dobro si rekel, da nisem! — Ali ne veš, da bi bil Kristus z jedno besedo lahko zagnal na tla vse vojake, kar jih je imel Poncij Pilat?“

„Ali boš molčal? — S Kriščem se hočeš primerjati, ti črvič — ti mravljinček ubogi?“

Otec Jarolím zakričal je s strašnim glasom nad Refundo, ki je stoprav zdaj zapazil starca v

temnem habitu z belo čez pas segajočo brado, a takoj odvrnil je lice, kakor bi njegove oči ne mogle prenesti žara.

„Raje skleni roki in zahvali Krišča, da te je z našo pomočjo iztrgal iz jastrebnih krempljev. Iz muznil bi se jim ne bil več!“

„Ali sem te tega prosil? — Ali sem te klical?“

Glas Refundov glasil se je kakor žvižganje ostrega vetra.

Seljaki gledali so drug drugega s strahom.

„Ne pravijo zaman: stori vragu dobro in zgrabil te bo!“

„Prestar sem že, da bi poslušal tvoje propovedi!“

„Res da star — a grešnik, prastar grešnik!“

„Seljaki stopili so vsak za korak naprej.“

Refunda se je brzo zavrtel in pomeril puščavnika od belih las do razpokanih cokelj z obrazom, v katerem se je zrcalilo najgloblje zaničevanje. A rekel ni ne jedne besede. Zdelo se je, da ne more. Upali, nenavadno shujšani obraz, v čegar brazdicah je rudela sveža kri, dobival je strašen izraz. Oči so izpod osivelih tudi krvavih obrvi izstopile za dobro polovico, kakor bi na drobno hotele pregle-

dati človeka, ki se je upal očitati mu greh — prastar greh.

Seljaci povsili so glave proti snegu.

Otec Jarolím se je najedenkrat opotekel, iz poluodprtih njegovih ust čul se je vsikrik, kakor da bi mu segal ta mož po srce, in takoj zopet vsikrik, kakeršnega nihče, kar jih je ondu stalo, še ni slišal v svojem življenji. Zdelo se je, da je odmev v gozdih tisti hip onemel, za ta zvok ni imel glasu, ker ga morda še nikdar ni slišal v tem borovji.

Otec Jarolím zgrudil se je na zemljo, iz kmetov prestregel gu ni nihče. Stali so v istini, kakor primrzli. Cepci tresli so se jim v desnicah, kakor bi grabil njih roke krč, kose sklanjale so se k zemlji, kakor bi jih ne mogli zdržati, pred očmi delali so se jim krogi in v glavi se jim je vrtelo.

Vojaci, ki so bili že precej daleč, pospešili so korak, jeli so bežati, ko so slišali grozni vsikrik, ker so se spomnili pripovedek o gozdni možeh, kateri v dolgih zimskih nočeh najraje pohajajo po svojih okrajih in gorje mu, kogar so pri takem pohajanju zagledali. Doma v gorah našli so včasih zjutraj na gozdni poti obleko okrvaveno, raztrgano in obešeno kakor v zasmeh.

(Dalje prih.)

je nazadnje podobna otrpnelemu mrtvaškemu spre-
vodu, ki stoji mirno na obeh straneh, a mi se vo-
zimo mimo.

Na enem oglu vidimo veliko poslopje, z ma-
limi okni, prepreženimi z železjem in obdanim z
jakim zidom. Mislim si precej: to je jetnišnica; na
moje vprašanje sopotniki to potrdijo. Ko sem videl
nadpis na tem poslopiju: „liberté, égalité, fraternité“,
začel sem bil sumnjati, da-li je to res jetnišnica;
kajti nanjo te besede priličijo kakor pest na oko.
To je pač cela ironija ne samo glede onih, ki so
noter zaprti, ampak tudi za one, ki hodijo mimo.
Prvim dela beseda „liberté“ močno skomino, a drugi
se bodo za „égalité“ in „fraternité“ v tem slučaju
lepo zahvalili. Kako je prišel torej ta nadpis na to
jetnišnico, ne morem si raztolmačiti. Prej bi si ga
raztolmačil na cerkvah, kjer se navadno nahaja
tudi tak nadpis še od onih časov, ko so bile glave
Francozov najbolj vroče. Videti je na pr. na cerkvi
„Notre dame“, „St. Genevève“ in drugod. Seveda
je najti tudi na vseh javnih poslopijih in na spome-
nikih. Skoro sem se že nadejal, da ga najdem tudi
nad uhodom na pokopališču. Vender tam ga ni; a
je sledeči jako umesten nadpis:

„Qui credit in me, etiam si mortuus erit,
vivet.“ (Kdor v mene veruje, bo že živel tudi po
smrti.)

Ko stopiš notri, si presenečen na tem pogledu.
To ni mirodvor, ampak je celo mesto miru in več-
nega počitka prava „nekropolis“. Ulice se ti od-
pirajo na vse strani, grobnica stoji do grobnice; ni
videti raztresenih grobov mej travo in zelenjem,
kakor pri nas, ampak kapelica stoji pri kapelici,
večje in manje, po redu kot hiše po ulicah monu-
mentalne in preproste. Vsaka ima svoj nadpis, ime
obitelji, za katero je postavljena, ali pa ime kakega
slavnega moža, kateri tukaj počiva („ei gît“). Vse
to je razporeženo na malem griču, s katerega je
lep razgled po pokopališču in po Parizu. V sre-
dišču stoji cerkva. Število vseh spomenikov je nad
20.000. Leta 1804 začeli so tukaj pokopavati in
od takrat je izročenih že nad milijon ljudi tukaj
materi zemlji. V početku 18. stoletja bil je ta grič
lastnina jezuita o. Lachaise, in od tod mu je se-
danje ime. Skoro vsi znameniti ljudje, ki so umrli
v tem stoletju v Parizu, počivajo tam. Spomniti
hočem samo nekatera imena:

Arago Dominik, slavní fizik; Auber, skla-
datelj; Balzac, romanopisec; Beaumarchais,
pisatelj, znan po svojih veseloigran „Le mariage de
Figaro“, in „Le barbier de Séville“, Beranger,
pesnik; Bibesco, knez vlaški; Bruat, admiral,
ki se je odlikoval v pomorski bitki pri Navarinu;
Cherubini, skladatelj cerkvene in operne glasbe;
Chopin, skladatelj in virtuoz na glasoviru; Cou-
sin, filozof in pisatelj; Delacroix, slikar; gro-
finja Demidova ima najlepši spomenik na celem
pokopališču; hram od marmorja. Njen praded bil je
kovač, ter je našel one bogate rudnike Kolibske v
Sibiriji, kateri so pripomogli rodbini do največjega
bogastva na Ruskem. V grbu se zato nahaja ko-
vaško kladivo. Dorian, minister za časa oble-
ganja Pariza; Etienne, poslanec; Foy, general
pod Napoleonom I.; Guy-Lussac, kemik in fizik;
Habeneck, ravatelj velike opere. Héloïsa in
Abelard; ta dva zaljubljena prav za prav nista
tam pokopana, ampak stoji samo sarkofag, ki ga
je dal Abelard še za svojega življenja za sebe in
za svojo ljubico za oba z njunima podobama na-
praviti. Znana je bržkone mnogim zgodovina Heloise
in Abelarda. Ta je bil mej najslavnejšimi učenjaki
dvanajstega veka. Kanonik Fulbert v Parizu vzel
ga je v svojo hišo, da bi poučeval njegovo neča-
kinjo, lepo Heloïso. Začne se mej njima goreča
ljubezen; Abelard pobegne z ljubico v Bretanjo.
Ljubezen ni ostala brez nasledkov. Stric, ko je to
zvedel, se je strašno razsrdil, privolil je na videz
v ženitev, velel jima, da prideta v Pariz, a tam se
je maščeval nad Abelardom. Morala sta se ločiti
Abelard in Heloïsa, ter oditi vsak v svoj samostan,
kjer sta tudi do smrti ostala. 700 let je od tega,
a njini spomenik je ostal zmirom najbolj priljubljen
na pokopališču posebno za — zaljubljene.

Lehko bi našteval še cele vrste slavnih mož
in žen, ki leže tukaj, vender morem gledati, da
pridem h koncu. Dostavljam še, da je tam sarkofag
najslavnejšega pisatelja francoskih pravljic Lafon-
taina in slavnega dramatika Moliéra. Potem
počiva tam vojvoda Lebrun, katerega je imenoval
Bonaparte tretjim konzulom. Lesseps, slavní gra-
ditelj sueškega prekopa postavil je nadgrobnó ka-

pelo za svojo rodbino. Racine, največi francoski
dramatik, tudi ima tam svoj grob. Znana rodbina
Rotšild ima tam svojo grobnico. Thiers, bivši
predsednik republike, ima zajedno z rodbino svoje
žene Dosne preprosto rakev.

Za komune obsedli so pokopališče ustajniki,
a 27. maja 1871 so ga prevzeli vojaki z naskokom.
Komunarde, katere so ujeli pri tej priliki, postrelili
so precej ter so jih na istem mestu pokopali. Tam
še vsako leto njihovi somišljeniki delajo razne de-
monstracije, o kojih čitamo včasih po novinah.

Otvoritev mestne hranilnice Ljubljanske.

Na vabilo gosp. Frana Ks. Souvana, pred-
sednika upravnega odbora nove mestne hranilnice,
zbralo se je danes ob 8. uri zjutraj prilično število
odličnih gospodov v mestni dvorani v mestne hiše
drugem nadstropju. Prisotni so bili gg. deželni gla-
var dr. Poklukar, finančni nadsvetnik Pfeifer
kot zastopnik vlade, večina občinskih svetovalcev,
upravni odbor, ravnateljstvo in uradniki mestne hra-
nilnice, magistratni uradniki in več drugih go-
spodov.

Slavnostno sejo otvoril je upravnega odbora
predsednik g. Fran Ks. Souvan s kratkim in krep-
kim nagovorom, v katerem je poudarjajoč tega dneva
važnost pozdravil vse prisotne gospode, v prvi vrsti
deželnega glavarja in zastopnika vlade. Za njim
govoril je župan Grasselli, naglašajoč imenitnost
otvoritve mestne hranilnice, ki bode še za pozne
unuke blagodejne koristi. Hranilnice delujejo že ne-
koliko desetletij povsod z izrednim uspehom. Vz-
gled sosednih dežel uplival je tudi na zastop mesta Ljub-
ljanskega, da si je zasnoval svojo mestno hranilnico,
katera danes pričinja delovanje svoje. Ko sta po
tem nagovoru hranilnična uradnika: blagajnik End-
licher in kontrolor A. Trstenjak opravila pri-
sego, nadaljuje župan Grasselli svoj govor, pri-
poroča novo podjetje visoki vladi, ki naj ima pri-
jazno in strogo oko na ta zavod ter konča svoj
govor s trikratnim slavaklicem na presvetlega ce-
sarja, pod čegar milo vlado je to podjetje stopilo v
življenje. (Trikratni naidušeni slavaklici.)

Upravnega odbora predsednik gosp. Fran Ks.
Souvan oglašil se potem h končni besedi, pripo-
roča novi zavod naklonjenosti vseh krogov, obljubuje,
da bode težavni svoj posel vedno vestno in točno
vršil, a prosi mestni zastop, upravni odbor in rav-
nateljstvo za blagovoljno podporo, ker bode hranil-
nica le tedaj uspevala, ako se ravnamo po presvet-
lega vladarja gestu: „Z zjedinjenimi močmi! (Dobro,
dobro!) ter proglasi naposled mestno hranil-
nico Ljubljansko otvoreno. (Dobro, dobro!) Hranilnica
Ljubljanska je potem takoj pričela delo-
vanje svoje, katero bode izvestno obsežno in plodo-
vito, vsaj prvi dan se je dobro pričel. Stranke z
ulogami so že čakale, tudi po pošti došlo je nekaj
denarja. Dal Bog, da bi bilo delovanje tako uspešno,
da bi, kakor je opazil g. župan v svojem govoru,
sedaj nastavljena uradnika skoro ne zadostova-
la več!

Domače stvari.

— (Muzejsko društvo) imelo je včeraj
zvečer ob 6. uri svoj prvi mesečni shod v tej se-
zoni. Prisotnih je bilo nad 30 oseb. Muzejski ku-
stoz g. Alfonz Müllner je predaval o novjših
starinskih najdbah na Kranjskem, ki so se
izkopale pri polaganju cevij za Ljubljanski vodovod,
na Vačah in na Igu in so bile na mizah na ogled
razložene. Govornik, ki je svoje jako zanimivo pre-
davanje, pojasnjeval z raznimi načrti in risarijami,
omenil je takoj s početka svojega v knjigi „Emona“
dognanega stališča, da je namreč nekdanja Emona
stala na Igu, na sedanje Ljubljane mestu pa trd-
njava „Aquilina“, ki je zapirala dolino. Potem pre-
stopil je na rimsko zidavo in opisal obzidje Aqui-
line, ki je bilo 3½ m debelo, v sredi takozvani
„Gussmauerwerk“ na straneh pa od rezanega kamna,
potem pa stolpe v ozidji. Pokazal je blizu Treo-
tove hiše izkopane črepinje, ki so deli od nekdanje
posode od grafita, v kakeršnih se dandanes topi
srebro. Iz teh važnih ostankov sme se sklepati,
da je bila onda delarna, kjer se je topilo srebro,
morda celo denar koval. Mej drugimi izkopanimi
najdbami je posebno zanimiv piskeš, ki so ga iz-
grebli v Salendrovih ulicah. Ta piskeš kaže jako
staro tehniko, kajti ni narejen na kolovratu (Töpfer-
scheibe), ampak ročno delo, kakor bi rekli lončarji
„pletan lonček“. Tehnika je ista, kakor pri najdbah

na Vačah. Posebno znamenit je grob, razkrit na
Dunajski cesti. Pod velikim lončenim povezuje-
nim piskrom za olje, bil je manjši piskeš, vse drugačne
tehniko, v njem pa ostanki sežganega otroka, zobje,
mala steklenica in denar iz dobe Vespasianove. Na
dalje pokazal je staro kopito, izklesano od kamnja,
kakeršno se lomi na Glincah. Kopito izkopalo se
je na Karlovski cesti in rabilo menda opankarjem.
Posebno znamenite so najdbe, ki so se najnovejši
čas izkopale na Vačah, in sicer v mogili, katero
je bil že Szombathy začel. Ta mogila kaže dve
plasti, v gorenjo so se mrlički pokopavali, v dolnji
pa se je našlo 6 sicer zdrobljenih, s ploščami po-
kritih šaric, z ostanki sežganih mrličev. V gorenji
plasti izkopali so ostanke vojaka, pri njem dve su-
lici, sekuro, s podobami okrašeno zapono pri pasu
in veliko čelado z dvojnimi grebenom. Te najdbe so
etrurskega izvora, kar je predavatelj dokazoval mej
drugimi tudi s risarijami in posnetki ob etrurskih
najdbah. Etrurci so po njegovem mnenju na Vačah,
v Dvoru in v Podzemlju železno rudo kopali in upati
je, da se posreči, priti njihovim rudnikom na sled.
Naposled je predavatelj obširneje govoril o tem,
kakega naroda bi utegnili biti ljudje, katerih ostanki
se nahajajo v dolnji plasti ter dokazoval, da so to
bili Slovani. V dokaz navajal je bizantinske pi-
satelje, o katerih je tudi izrekel svoje mnenje.
Govor, trajajoč nad jedno uro, bil je velezanimiv
in poslušalci so pokazali gospodu predavatelju svoje
priznanje z živahnimi dobroklici.

— (Novomeška gimnazija) šteje letos
217 učencev, prvi razred jih ima 58, osmi 17. To-
liko jih že dolgo ni bilo. Tudi v ljudsko šolo pri-
šlo je mnogo mladine, da so prenapolnjene vse sobe
čvetorazredne ljudske šole.

— (V Ameriko) odšlo je včeraj 27 oseb,
mej njimi tri ženske, iz okolice Ribniške in iz Iške
vasi. Potujejo čez Lipsko in Hamburg.

— (Razdelitev odlik na Pariški raz-
stavi) bila je v nedeljo. Razstavljalcev je nad
60.000, „jury“ pa je pripoznala vsega vkupe odlik
33.139 in sicer 903 „grands prix“, 5153 zlatih,
9690 srebrnih, 9523 bronastih svetinj, 8070 čast-
nih priznanj. Vsi razstavljalci, ki neso dobili ni-
kake svetinje ali priznanja, dobe spominsko sveti-
njico. Častno darilo v znesku 100.000 frankov, ka-
tero je g. Osiris pred meseci bil poklonil, za naj-
znamenitejše delo, prisodilo se je orjaškemu poslo-
pju za stroje in se bode razdelilo mej arhitekto,
inženjerje in delavce, ki so orjaško delo dogotovili.
— Izmej razstavljalcev avstrijskih dobila sta zlati
svetinjki znani slikar A. Hynais in V. F. Červeny,
izdelovatelj glasbenih instrumentov v Kraljevem
Gradci, oba Čeha. S Kranjskega udeležil se je iz-
ložbe jedini g. M. Ambrožič, znani čebelar
v Mojstrani. Dobil je srebrno svetinjo,

— (Vabilo) k običnemu zborovanju „Slo-
venskega učiteljskega društva“ v Ljubljani, ki bode
dne 3. oktobra ob 8. uri zjutraj v društvenih pro-
storih sv. Jakoba trg, št. 10. Dnevni red: 1. Ogo-
vor predsednikov. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagaj-
nikovo poročilo. 4. Volitev treh pregledovalcev ra-
čunov. 5. Knjižničarjevo poročilo. 6. Posamezni na-
sveti. 7. Volitev 9 udov v odbor. (Dosedanji od-
borniki so: A. Žumer, predsednik; Fr. Govekar,
namestnik; A. Razinger, tajnik; I. Tomšič, blagajnik;
Fr. Kokalj, knjižničar; J. Furlan, I. Krulec, Andrej
Praprotnik, odborniki.)

— (Potovalec Vojteh Striž) stanuje 3
dni v hotelu pri Maliči („Stadt Wien“) in sprejema
ondi naročila na češke sušenke. — Vse drugo v
anonci.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 30. septembra. Kakor je sedaj
dognano, izvoljenih je pri volitvah za skupščino
15 liberalcev, 102 radikalca.

Peterburg 30. septembra. Veliki kne-
ginji Mariji Pavlovni se je zdravje toliko zbolj-
šalo, da bode v kratkem mogla odpotovati v
Krim. Po zimi bode po nasvetu zdravnikov
bivala na jugu Evrope.

Pariz 30. septembra. Včeraj je razstavo
307.000 ljudi obiskalo.

Bukurešt 1. oktobra. Osobe, ki so
imele priliko, govoriti s kraljico Natalijo, skle-
pajo iz njenih besed, da namerava stalno bi-
vati v Belemgradu.

Berolin 1. oktobra. „Norddeutsche“
piše, da so vsa časniška domnevanja o pred-

stoječih premembah glede nemških veleposlaništev popolnoma izmišljena, ker ni niti najmanjšega povoda, da bi se mislilo na kako premembo na teh mestih.

— (Česke sušenke.) Imeli smo priliko okusiti izvrstni izvrtni češki izdelek, kateri je pod imenom „česke sušenke“ zaslovel po vseh deželah in se povsod priljubljen ter jako povprašuje po njem. Češke sušenke so najprimernejši suhar (biskit) in so izvrstni prigrizek k čaju, kavi, čokoladi, vinu in likerom in bodo postale pravo pečivo bodočnosti. Po pravici dajo jim prednost pred podobnimi fabrikati in se v velikih množinah izvažajo v Rusijo, Srbijo in Italijo. V mišnih in prekrasnih uzorih združena je v sušenkah delikatna slast in razkošna vnanja oblika mešanice genra, v katerem se priporočajo za darila ob prilikah. — Veselimo se bratskega češkega podjetja in mu želimo zares sijajnega uspeha. — Cenike izvrstnih čeških sušenek pošlje rad na zahtevanje **Ladislav Jiránek** v Lužci p. Jenšovice, na Češkem.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:
30. septembra.
Pri **Mallé:** Oblak iz Radeč. — Terdina iz Celovca. — Regnat iz Trsta. — Pirkmayer s Solnograškega. — Himer iz Brna. — Burat z Dunaja. — Zinauer iz Linca. — Weiglein s Krškega.
Pri **Sionu:** Tuškar iz Petrinja. — Miheli iz Vidma. — Glihe iz Podzemlja. — Sanzin iz Trsta. — Krauner iz Pariza. — Oswaldin iz Benedk. — Adler z Dunaja. — Eckl iz Trbiža.
Pri **avstrijskem cesarju:** Slabnik, Jellen, Šolar iz Kropce.
Pri **Bavarskem dvoru:** Vöterl iz Kalzburga. — Berger iz Würtemberga. — Salytehnner iz Solnograškega.
Pri **Južnem kolodvoru:** Doller iz Domžl. — Pavlič iz Trbovlj. — Kaufman z Dunaja. — Cellerin iz Pečuha.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. sept.	7. zjutraj	732.5 mm.	6.8° C	sl. szh.	obl.	38.50 mm.
	2. popol.	727.9 mm.	9.2° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	726.8 mm.	7.6° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 7.9°, za 5.9° pod normalom.

Z današnjim dnevom spolnim 25. leto delavnosti svoje kot restavrater v Ljubljani.

Tem povodom se čutim dolžnega, izrekati **najsrčnejšo zahvalo svojo** vsem svojim dobrohotnikom in podpornikom za skazano mi naklonjenost, proseč je, da mi jo še v bodoče ohranijo.

Z velespoštovanjem

(802)

Fran Ehrfeld.

LEOPOLD HÖNIGSBERG.

Svojim častitim p. n. kupovalcem in trgovskim prijateljem usojam se naznanjati, da sem si pravočasno preskrbel

veliko zalogo starega dobrega vina

in sem torej v prijetnem položaji, da lahko, kakor poprej, vsem častitim naročbam na vina prejšnjih let ustrezam.

Z velespoštovanjem

LEOPOLD HÖNIGSBERG,

vinska veletrgovina v Zagrebu.

(770—3)

LEOPOLD HÖNIGSBERG.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dné 1 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.80	83.75
Srebrna renta	84.65	84.60
Zlata renta	110.60	110.20
5% marčna renta	99.65	99.65
Akcije narodne banke	921.—	921.—
Kreditne akcije	307.75	307.—
London	119.70	119.75
Srebro	—	—
Napol.	9.48 1/2	9.48
C. kr. eskini	5.67	5.67
Nemške marke	58.37 1/2	58.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4%	100	35
Ogerska papirna renta 5%	95	20
5% štajerske zemljišč. odvez. obliq.	100 gld.	122
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	181
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	20
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	138
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	230	50

Pokusite češke sušenke!

Preverite se, da so najdelikatnejši prigrizek k čaju, kavi, čokoladi, vinu in likerom in nadkriljujejo s svojo pripravo in godnostjo vse podobne in proslavljane fabrikate biskitov ter so **jako po cent.**

Sušenke imajo neprecenljive redilne, zdravotne in štedilne lastnosti, zaradi katerih so postale **neobhodno vsakdanje pečivo** vsacega gospodinjstva.

Božične sušenke

so posebna novost po izvrstnih in Pariških uzorcih — najkrajše in najprimernejše **okrasilo za božična drevesca.**

Ceniki pošljejo se na zahtevanje franko.

Ladislav Jiránek

tovarna za sušenke

(903—1)

v Lužci p. Jenšovice, na Češkem.

Otvorjenje brivnice.

Podpisani uljudno naznanjam slav. p. n. občinstvu, da sem otvoril svojo brivnico

v Kranji, na Glavnem trgu št. 104.

Trudil se bodem vedno zadovoljiti čast. p. n. obiskovalcem svoje brivnice v vsaki zadevi in se jim najtopleje priporočam. Izdelujem tudi vsakovrstna lasna dela in lasulje.

V Kranji, dne 1. oktobra 1889. (801—1)

Štefan Ščrbčič, brivec.

Sadna drevesa.

V. Veršee

I. drevesnica na Bizeljškem pri Brezicah na Štajerskem priporoča

40.000 prav lepih močnih dreves,
jabolk, hrušk, črešenj, marelc, vrtničnih divjakov itd.

Meseca oktober in november sta najboljša za sajenje. Poprimite se sadjereje, kajti danes plačujete se možna jabolka vagon po 500 gld., namizna po 1500 gld. — Ker so tukaj delavci prav po ceni, prodajajo se drevesa ceneje, nego kjer si bodi. (795—1)

Cenik pošlje se vsakemu franko.

Fin med v satovji

a kilo 60 kr.

dobiva se pri (712—6)

Oroslavu Dolencu

trgovcu z voskom in medom

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Pošilja se tudi po pošti od 1 k naprej proti povzetju ali predplačilu.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačoo sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna

v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Radolfcevi S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezici A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranji K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „**L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.**“ (449—25)

Prostovoljna javna dražba.

V vasi **Pržan h. št. 7**, občina **Dravljje**, ob kantonski cesti **Dobrovski** vršila se bode

v **četrtak dne 3. oktobra**

dopoludne ob 9. uri na lici mesta **javna dražba.**

Prodajala se bodo

hišna poslopja in gozdi.

Kupci se vabijo.

(800)

C. kr. priv.

kneza Auersperga

železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—57)

komerčnega litiga blaga, peči v velikej izberi, ogujšče in ogujščnih delov, kotlov v vsakoršnji obliki in velikosti itd. itd., litiga blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in olepšanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljanih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škrapcev, itd., strojnih delov surove litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in paviljonov iz litiga in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litiga železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijah priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskimi in visečih steljč, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostopnic, odyajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litiga in kovanega železa, žaganih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in oslj iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede oen se hitro odgovore.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.